

متن پرسش

سلام: استاد همانطور که مطلعید بنده شاگرد کوچک شما هستم و در حال دنبال کردن مباحث فلسفه و عرفان هستم به طور ریشه ای و قوی و بدون عجله چون معتقدم اگر انسان انس بگیرد با متون بهتر است از اینکه حتی خوب یاد بگیرد. در حالی که بنده تجربه کرده ام در کتاب ده نکته که با آن انس گرفتم و پس از مدتی خوب هم یاد گرفتم. یعنی انس گرفتن با خودش یادگیری را همراه دارد ولی هیچگاه یادگیری صرف انس همراه ندارد. ۱. این عقیده بنده درست است؟ اگر جایی اشتباه می کنم به بنده بفرمایید. ۲. اگر بخواهیم در کنار موضوعات شما به آثار شاگردان علامه مراجعه کنیم باعث تشنگی نمی شود؟ راهنمایی بفرمایید. ۳. بنده در کتب عرفانی بجز کتب شما استاد عزیزم از یک کتاب آقای صمدی آملی و یک کتاب استاد یزدان پناه خوشم می آید. کتاب مبانی عرفان نظری استاد یزدان پناه و کتاب شرح مراتب طهارت استاد صمدی. سوال بنده از کتاب استاد یزدان پناه نیست. بلکه سوالم از کتاب شرح مراتب طهارت است. برخی می گویند این کتاب ایراد دارد. استاد نظر شما چیست؟ یعنی نمی توان از آن استفاده برد؟ بنده زود باور نیستم و تقریباً برخی از مبانی و برخی از اختلاف نظرها را هم می دانم ولی این طلبه ای که که کنار ما گفت: کتاب شرح طهارت ایراد دارد خودش اهل فلسفه و عرفان بود. (در حد معمولی). بنده با هر کتابی نمی توانم انس بگیرم. این کتاب را علاقمند هستم تا مطالعه کنم. حال اگر شما بفرمایید مشکلی ندارد می خوانم. ولی اگر بفرمایید مشکلی دارد نمی خوانم. بدون چون و چرا. چرا که بنده خودم را شاگرد شما می دانم اگر شما منت نهید و ما را به شاگردی قبول داشته باشید. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- کار درست همان است که انسان در هر علمی با متون اصلی مرتبط باشد ۲- اینها همه یک راه است تشنگی ایجاد نمی شود ۳- همه‌ی توصیه‌های کتاب برای همه لازم نیست. شاید از این جهت فرموده باشند اشکال دارد. شما مطابق روح و جسم خود از آن استفاده کنید. موفق باشید